

pauperes loci, distribuendam, compellatur, &c.) ut intelligatur hujus pœnæ appositio appellatione remota, cum delictum tangat malam officii administrationem ex Doctoribus relatis, & indicat illud verbum (compellatur) quo Trid. utitur, quod pertinet ad executionem, ut latè nos lib. 2. c. de deposito, quod est 16. à nu. 71. cum seqq.

9 Quibus quidem convenit, quòd officialis suspensus, vel privatus officii administratione, vel aliàs quoquo modo condemnatus in Syndicatu, non potest appellatione pendente officio uti, cum pœna, in tali iudicio illata, executioni mittatur ea non obstante, ac ideo ordinarius denegans delationem, violentiam nullam committet, tenet Maranta de ord. jud. tit. de appell. n. 193. Petrus Dueñas in regul. 42. num. 20. fundatur uterque non in jure communi, sed in regiis quibusdam constitutionibus, ab eisdem citatis. Sed quod idem sit omnino dicendum de jure communi, scribit Speculator in tit. de appell. §. in quibus vers. 3. lib. 2. ff. in l. qui iuris dicit col. 3. Angel. & ceteri in l. nulli, C. quorum appell. non recip. Paris de Puteo in tract. de syndicato, verbo, appellatio, & verbo, syndicatus, & verbo, à sententia lata fol. 14. & 17. Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. lim. 20. per totam, Manfred. lib. 2. pract. concl. super attentat. concl. f. 128. & seqq. & iterum concl. 173. Modernus in annotat. ad Regium n. 195. & sic pariter in Syndicatu ab officiali damnato appellationi interjectæ non deferens ordinarius vim non faciet, licet in hoc

10 Regno Hispaniæ officialibus secularibus damnatis per Syndicatum certo modo, & non absolute, eis est prohibita appellatio, ut est videre per adducta latè ab Avilelio in capitul. prator. c. 10. à nu. 2. cum seqq. fol. mibi 296. Bobadill. in polit. lib. 5. c. 1. à n. 191. cum seqq. & iustissime hoc examinans probat ex multis aliis Prosper. Faunac. pract. crim. 3. tom. quest. 101. §. 1. à n. 89. cum seqq.

11 Et quoad supradicta advertit, quòd Episcopus, & iudex Ecclesiasticus liberè potest punire, & castigare suos officiales, Alguazelos, officiales, aliòsque ministros, & officiales laicos, delinquentes in suis officiis, ut expressè dicit S. Concil. Trid. sess. 22. de reform. d. c. 10. ubi imperiali, aut Regia autoritate creati fuerint, &c.) probant Austerius in tract. de potest. Ecclesiast. super Laro, num. 19. Bald. in l. 2. C. de sportul. & in c. cum parati, ibi Præpositus de appell. Puteus de syndic. verbo officialis, c. 1. num. 3. fol. 247. Tiberius Decian. in tract. crim. 1. tomo lib. 4. c. 10. nu. 3. vers. septimo argumento d. §. quis, Bobad. in polit. lib. 2. c. 77. n. 48. Parlad. in sequicem. differ. diff. 9. §. 1. num. 28. allegans Bald. ei ceteris annuentibus, in l. nullus, C. de testib. & probatur arg. l. 1. C. de off. magist. militum, l. officium, ff. de re milit. l. si quis forte, §. si quos, ff. de pœnis. aurb. de manda. Principum, §. quod si delinquentes.

12 Et an & quando Episcopus Vicarium, Castellanus Castellitenstem, vel iudex sui substitutum, vel locumtenentem, possit liberè amovere, cum causa, vel absque illa, vel quid, quando, id non facere juraverunt, vide Bald. & Alberi. in l. si ita §. Dominus, ff. de usu & habitatione, & in c. 1. iuncta gl. de feudis guard. & gald. & ibi Bar. Boërius. deci. 199. n. 2. §. glof. in clem. 2. de rescript. verbo, per elect. Domin. in c. 1. de off. vicar. in 6. Ripa in c. 1. n. 44. de iudicis, Rebuff. latè in praxi benef. in form. Vicarii lib. 1. à n. 192. Didac. Perez in l. 1. tit. 5. col. 96. vers. & ista opinio. l. 3. ord. Segura in decretor. jud. 2. p. c. 5. n. 1. fol. 205. Conradus in templo iudicium lib. 2. c. 6. §. 1. de constitu. Vicarii n. 7. fol. 176. Loazes in alleg. pro Marquione dolo velles, in respon. ad 5 & 6. fund. da. nu. 133. Bobad. in polit. lib. 1. c. 16. à nu. 9. Anton. Gab. lib. 2. comm. opin. conf. 1. de jur. jur. nu. 14. Joan.

13 Gutier. de jur. confir. p. 1. c. 1. nu. 89. latè etiam Grat. discept. foren. c. 167. per tot. ubi de officiis, & beneficiis amobilibus etiam ad nutum.

Qui nu. 17. firmat, quòd notarium, semel electum 14 ad causam non poterit iudex remove sine causa usque ad finem causæ. Felin. in c. quoniam contra n. 4. de probat. Castren. in l. testamena omnia, C. de testam. Bald. in l. 2. n. 9. C. quomodo. & quando iudex, in auth. sed iudex 15 C. de sacros. Eccles. adeò ut duobus tabellionibus electis, si unus ceperit acta scribere, alius non poterit deinceps se intromittere, nisi impedimento primo; tenet Grat. ubi proximè, d. c. 197. n. 19.

Cui conducit, quod dicit Marefc. variarum resolutio 16 num. lib. 2. c. 107. n. 4. quod instrumenta seu acta, quæ coram uno notario tractantur, non sufficit præsentare, nec producere in actis alterius notarii; etiam ejusdem iudicis, & tribunalibus, sed omnino debet produci in actis ejus, qui causam cepit tractare; qui testatur, ita fuisse determinatum per Rotam in una Romana census 4. Decembris 1597. coram Cardinali Pamphilio.

Superest secundam nostri capituli partem examinare, an non deferens appellationi interpositæ à nominatione publici officii, vim iudex facere dicatur: in quo duplex consideratur à jure distinctio amplectenda. Etenim aut agimus de nominatione, & electione, muneris publici autoritate, & utilitate simul, hoc est, quod omnimodò, & principaliter sit inductum in reipublicæ utilitatem, prout est syndicus, procurator, decurio, executor tributorum, & similes, & tunc si nominatus ad munus legitimam excusationem habens intra tempus ad appellandum minimè provocaverit; videtur tacitè electioni de se factæ consentire, & acquiescere, ac ideo ulterius non admittitur, nec auditur appellans: text. in l. hi qui ibi: Hi qui ad civilia munera, vel ad decurionatum, vel honores evocantur, licet vacationem à principibus acceperint si appellationis auxilio non utantur, consensu suo nominationem confirmant; cum igitur ad munus vocatus appellaveris apud præsidem provinciæ iuste te appellasse ostendit, &c. C. de appell. text. in l. (cives, & incolæ manifestas etiam excusationes, habentes; si sub iusta nominatione non appellaverint, ad earum probationem non admittuntur, &c.) C. eodem; text. etiam expressus in l. 1. si ad scribarum nominatus non provocasti l. nominationes. C. eodem tit. de appell. bonus etiam text. in l. 2. & l. cum decurionatus, C. de decurionibus. c. nominationes 2. quest. 6. l. 8. tit. 2. 3. Cynus Bald. & Salicetus in d. l. si hi qui, & in d. l. si ad scribarum. Bart. Bald. & Salicet. in d. l. cives. Bart. in l. 1. §. ff. quando appellandum sit, optimè Speculator & ejus adductor in l. 2. tit. de appellationibus, §. in quibus, n. 9. Angel. in §. qui autem excusare, post. princ. instit. de excus. tutor. Joan de Platea & Lucas de Pena d. l. 2. & ubi libet glof. Avend. de exequen. mand. c. 19. n. 26. in si. & est videnda l. 3. tit. 16. l. 3. ord. Bald. in l. si pater n. 4. Cod. si pend. appell. mors. Maranta in specul. 6. p. actu 2. in verbo, & quandoque appellatur, n. 324. fol. 506. Rebuff. in tract. de sent. provisio. art. 3. glof. 2. n. 1. & in tract. de appell. art. 7. glof. 2. n. 18. Ruginel. tract. de app. §. 2. c. 3. n. 146. Cavendum est tamen à Sigismundo Scaccia tract. de appell. q. 17. limit. 13. fol. 478. dum absolute dicit, appellandum esse intra decem dies à nominatione muneris, autoritate, & utilitate publici, cum hoc pendeat ex legitimis excusationibus per nominatum allegatis, & sic sub hac qualitate illius appellationi deferunt jura, & Doctores citati.

Quam conclusionem, ut limites, velim: quando ipsa nominatio validè facta fuit, secus si nulliter ob non, puta, servatum ordinem, & formam electionis, vel ob aliquod aliud defectum: quia tunc tanquam à nulla, non indiget appellari, nec est executioni mandata, text. est in l. si constat 12. ff. de appell. ubi glof. verbo supervacua fuit, & Bart. glof. verb. interposuerunt in d. l. 1. §. 1. ff. quomodo & quando appellandum sit, optimus text. in

in l. nominationes 27. ubi glof. Bart. & Salicet. C. de appellationibus, & in l. veteranis, per text. ibi C. quando 19 provocare non est necesse, ut tunc non deferens appellationi vim facere declarabitur, juxta traditam à nobis regulam infra hoc lib. c. 9. ut scilicet, deferatur appellationi, cujus ratio in promptu esse constat; & quòd electio seu nominatio ad hoc munus publicum facta de incapace & indigno suspendatur per appellationem, & contradictionem, ita ut interim ejus executio suspendenda sit, & possessionis itidè traditio, ex pluribus comprobatur Boba. in Polit. l. 3. c. 8. à n. 48. qui quidem à nu. 40. cum insinuat seqq. plures quæstiones resolvit, horum officiorum nominationes tangentes, quibus pertineat, qui sit citandus: & an per electionem indigni priveretur eligens illa vice, & de multis aliis utilibus, & necessariis ibi vide.

21 Et ex superius dicta resolutione infero ad ea quæ dicit Nicolaus Garcia de benefic. tom. 2. g. p. c. 2. num. 378. dum superius à num. 368. disputat, an examinatorebus ad examen beneficiorum deputatis, juxta Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. possit (non obstante prohibitione ejusdem Concilii, & Sanctæ Congregationis super eodem) nihilominus aliquod stipendium, seu merces pro suo labore dari, saltem ex fructibus beneficij; qui postquam negativam amplexus, dixit in d. n. 378. rectè posse examinatores cogi, hoc minus gratias subire, cum sit munus publicum, & à sancto Concilio Trid. inductum, ut faciat ad nostrum propositum quod sit ita nominatus, legitimam excusationis causas proponens non appellaverit intra tempus à jure concessum appellanti; nequaquam sit impostum audiendum, sed potius cogendus, nec delationem denegans vim faciet, cum sit munus publicum autoritate, & utilitate simul.

24 At verò quando munus, ad quod aliquis nominatur, seu eligitur, non est publicum autoritate, & utilitate simul, sed autoritate tantum (prout est tutela, & cura) quod licet sit publicum quoad autoritatem, quia convenit reipublicæ, ut minores tuteantur; tamen utilitas non est publica, sed privata omnimodo, cedens ipsi minori, in cujus commodum principaliter hoc munus inductum est à jure, tunc quidem nominatus ad idem non potest appellare à tali nominatione, & electione, sed tantum ei permittitur, ut intra quinquaginta dies suas legitimas, & à jure approbatas excusationes proponat, quas si probatas iudex non admisit, licita 25 est nominato appellatio; ita probat text. elegans (utrumque distinctionis membrum probans) in l. 2. §. si quis tutor, ff. quando appellans sit, cujus sunt verba: Si quis tutor datus fuerit, vel à testatore, vel à quovis alio, qui jus dandi habet, non oportet eum provocare, hoc enim Divus Marcus effectit: sed intra tempora præstita excusationem allegandam habet, & si fuerit repulsa, tunc demum appellare debet. Ceterum ante quod fultra appellatur: alia causa est eorum, qui ad aliquod munus, vel honorem vocantur: cum dicant, se habere excusationem, nam non aliter allegare possunt causas immunitatis suæ; quam si appellationem interposuerint, &c. text. etiam in l. tutores 18. text. in excusationis 3. C. de excusation. tutor. text. expressus in §. qui autem excusare se volunt non appell. &c. 18. instit. de excusat. tutor. vel curat. text. in l. scire 15. ibi: Scire oportet, quoniam nec dati tutores, nec testamentarii provocare necesse habent, ut ostendit constitutio Divi Veri & Antonii, hoc autem observari oportet, & in datis curatoribus; in paucissimis enim distant curatores à tutoribus, adversus denique sententias auferentes eis excusationes, licentiam habebunt appellandi, &c. ff. de excusation. tutorum, l. Cais 18. ff. eodem tit. cap. viduum 2. q. 6. l. 4. tit. 17. p. 6. hanc doctrinam probant Rebuff. de sentent. provision. art. 3. glof. 2. num. 1. tom. 1. fol. 276. & in tractat. de appellation. articul. 6. glof. 2.

Salgado de Protect. Reg.

num. 18. vers. septimo, tom. 3. fol. 503. & idem Rebuff. in comment. 4. p. tract. de appell. artic. 8. glof. 2. num. 18. Bald. in l. si pater, 4. in fin. num. 4. Cod. si pendente appellatione mors. Marant. in specul. 6. actu 2. princip. verbo, & quandoque appellatur, num. 324. lim. 20. fol. 516. Ruginel. tract. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 246. glof. B. Bald. Cyn. Salicet, & alii in locis superius citatis, glof. & Doctores in his allegatis legibus, Angel. post glof. B. Bald. Cyn. Salicet, & ibi Minuela acutus, & præceptor meus, in d. §. si quis autem excusare. Speculator. lib. 2. tit. de appell. §. in quibus n. 9.

Hinc venit meritò reprobandum Scaccia de appellat. 26 quest. 17. limit. 33. sub n. 1. dum dicit, quòd licet hæc doctrina communiter teneatur, illi tamen videtur de ventoto, cum saltem possit appellare post rejectam excusationem, sed minus rectè, minusque loquitur peritè. Etenim non omnes tutores habent legitimam excusationem ad proponendum, vel si habent, omittuntur, vel si proponunt, aliquando non legitimam excusationem ad proponendum habent: sed frivolas, & à jure non approbatas. Quibus casibus omnibus cessat ratio appellandi, & sic evidenter apparet jura disponentia, à nominatione muneris utilitate privati, non appellari, non fervire de ventoto, ut putavit Scaccia, quia aliud est, non posse appellari à nominatione, aliud posse appellari à rejectione legitimæ excusationis propositæ.

Nec his obstat text. in l. cum in una §. tutor, ff. appell. 28 ubi dicit: tutor pupillo datus si provocet interim pupillo curator dabitur, &c. quasi innuere, & supponere videtur ac ipsa datione, & nominatione fuisse provocatum, quia intelligendus secundum d. §. si quis tutor, & l. scire oportet, cum aliis, ut ab excusationibus non admittis, non autem à nominatione duntaxat appellatum fuerit prout optimè interpretatur, & intelligit glof. verbo non appellant. in d. §. qui autem excusare, instit. de execut. tutor. qui est verus intellectus, qui tunc à rejectione iustæ excusationis propositæ, licet appellari, ex supradictis, quoniam à denegato beneficio juris appellationi deferendum est interpositæ, ut diximus ad propositum supra lib. 2. c. 1. de interloc. circa appell. ab except. & sic illa verba d. §. tutor si provocet, intelligi necessariò debent, tempore quo potest (terminis habilibus suppositis) quia dispositio de aliquo actu loquens, intelligitur de valido, solemnni, & solemniter celebrato, l. non putavit, §. non quevis, de bonorum possess. contra a. latè in c. 9. in fin. hac 3. p. in c. quando ratio appellandi est in promptu, à principio.

CAPUT IX.

Si in iudiciis privilegialis seu aliàs appellabilibus ratio appellandi sit in promptu, appellationi à sententia emissæ an iudex non deferens vim faciet: & ibi exactè quando appellandi ratio in promptu esse dicatur: præcipuè in provisione beneficiorum, tam curatorum, quam simplicium.

SUMMARIUM.

- 1 Clavis est totius tractatus violentia solemniter ac forme omisso, qua inducuntur nullitates, ad quas peritissimi advocati confugiunt, cupientes impedire executionem, etiam his causis sui natura inappellabilibus.
2 Nullitas aut evidens iniquitas apparens ex actorum inspectione dicitur esse in promptu, & notorie constare, & vide num. 35.
3 Dispositio excludens omnes nullitates, non intelligitur exclusiva nullitatis notoria, qua patet ex actis.

- Et quid iure regio remissive, ibidem.
- 4 Appellandi ratio in promptu esse dicitur, etiam casibus aliis privilegiatis, & sui natura inappellabilibus, si nullitas apparet ex actis, cum tunc sceleria executio suspēdatur.
- 5 Appellandi ratio in promptu esse dicitur, quando incontinenti justificatur appellatio qua ut legitima admittitur quoad utrumque effectum.
- 6 Iniquitas evidens, & iniustitia notoria, idem operatur ac nullitas, atque pariformiter sententia executionem impedit.
- 7 Appellatio nunquam intelligitur prohibita ratione respectu notorie iniquitatis, vide n. 34.
- 8 Senatus Regius additus per viam violentia communiter decernit, deferendum esse appellationsi interjecta, ubi evidens iniustitia apparet ex actis (reprobata opinione Joseph. Sese.)
- 9 Sententia nulla executionem non meretur, que & nomine sententia caret.
- 10 Dispositio loquens de actu, intelligitur de valido, non de nullo, & n. 12.
- 11 Quod nullum est, effectum non sortitur.
- 12 Dispositio nulla caret executione, nomine & effectu, atque pro non facta reputatur.
- 13 Per actum nullum non interrumpitur prescriptio, remissive, & simul de effectibus sequentibus.
Non perperatur iurisdicatio.
Non rumpitur primum testamentum validum.
Non inducitur mala fides.
Non inducitur litis pendencia.
Non tribuit causam prescribendi.
Non expirat potestas quominus actus iterum valeat celebrare.
Testium examen nulliter factum non derogat primis depositionibus.
Publicatio minus recte facta non impedit.
Non cadit quis in commissum, vide remissive ibid.
- 14 Actus nullus alios an pariat iuris effectus, & quot, remissive.
- 15 Clausula (parito iudicato) operatur his casibus dumtaxat, quibus sententia transit in rem iudicatam, aut alias executionem meretur.
Rescriptum Principis recipit interpretationem a iure communi, ibid.
- 16 Clausula (parito iudicato) non operatur quando sententia est nulla, nec alias meretur executionem.
- 17 Clausula (parito iudicato) ut effectus impediatur, debet nullitas esse notoria patens ex actis.
- 18 Clausula (parito iudicato) non operatur, ubi sententia est notorie iniusta, quia non transit in rem iudicatam.
- 19 Ratio appellandi ubi est in promptu, puta per nullitatem, etiam in remedio l. fin. C. de edicto D. Adr. appellatio utrumque habet effectum.
- 20 Appellatio ab executione notorie nulla virtute obligationis Cameralis, aut quarentigiata admittitur quoad utrumque effectum.
- 21 Jus precipiens fieri executionem contractuum, non intelligitur de nullis & invalidis, cuius exceptio executionem recte impedit.
- 22 Nullitas notoria patens ex actis impedit executionem trium conformium.
- 23 Appellari potest etiam ubi alias jus prohibet, quando nullitas patet ex actu inspectione, quia tunc cessat prescriptio, qua erat pro sententia.
- 24 Nullitas notoria in genere sumpta dividitur in tres species.
Appellatio a nullitate paratam habente probationem, impedit executionem unius sententia, sive sui natura sit privilegiata, aut in alimentis, possessoris, obligatione Camerali, &c. sive quia transferit in rem iudicatam, ibidem.
- 25 Sive nullitatis exceptio probetur ex eisdem actis, sive aliunde, dummodo sit incontinenti.

- 26 Nullitas notoria & manifesta patens ex actis impedit trium conformium executionem, non tamen alia probatio, etiam incontinenti hoc casus relevans est.
- 27 Iurisdictionis defectus probatur ex inspectione processus.
- 28 Citationis defectus probatur ex actorum inspectione.
- 29 Mandati defectus probatur ex actorum inspectione, & impedit executionem etiam trium conformium.
- 30 Nullitas apparens ex facie sententia magis quam alia quavis dicitur notoria.
- 31 Sententia lata non servatis terminis substantialibus iudicii est notorie nulla, atque nullitas insanabilis.
- 32 Nullitas proveniens tam ex non servatis terminis substantialibus, quam ex aliis concernentibus substantiam iudicii, & ob non servatam formam statuti requisitam ad actum, impedit executionem.
- 33 Nullitas requirens altiore indaginem, quia nec constat ex actis, nec incontinenti eius probatio offertur, impedit executionem irretractabilem.
- 34 Notoria iniustitia tunc impedit executionem sententia, quando evidenter ex actis apparet, sufficit tamen qualis offuscatio ad tollendam illius notorietatem.
- 35 Acta faciunt rem notoriam, quia quod ex actis resultat, notorium dicitur.
- 36 Sententia amplius non dicitur notorie ex actis nulla & iniqua, quando ex adverso aliquid opponitur, quod dubitationem, aut offuscationem pariat.
- 37 Oppositio & offuscatio etiam si continent juris subtilitatem tollit notorietatem nullitatis ex actis resultat.
- 38 Nullitas velata, que potest habere dubitationem, & disputationem, non est notoria, nec impedit executionem trium conformium.
- 39 Forma si est omissa in provisione beneficii tam curati, sive simplicis, vel alia nullitas apparet appellatio admittitur suspensiva.
- 40 Provisio beneficiorum erit nulla, si non servatur forma prescripta a iure, statuto, aut fundatione.
- 41 Forma omisso actum corrumpit, & vitiat.
- 42 Beneficium provisum non servata debita forma nec acceptari, nec retineri potest, etiam in foro conscientie, secundum magis communem opinionem.
- 43 Forma & solemnitas ad provisionem beneficii non fundatur in presumptione, nec falsa causa, & sic etiam si fraus absit obligat in conscientia.
- 44 Provisio Parochialis facta non servata forma prescripta a Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. & motus proprii in conferendi, irrita est ipso iure. Provisio Parochialis non servata forma vacare dicitur, ut antea, ibid.
- 45 Clausula (irritans) qua utuntur Concil. Trid. & motus proprius inducit formam.
- 46 Clausulam (irritans) continent omnia decreta Concil. Trid.
- 47 Decretum (irritans) contentum in lege conciliari, an & quando etiam ipsum Papam liget.
- 48 Appellationi a provisione beneficii sive curati, sive simplicis, sive judicialiter sive extrajudicialiter celebrata, nulliter tamen & cum forma omissione, deferendum esse, indistincte decernitur in supremis tribunalibus aditis per viam violentia.
- 49 Edictorum omisso in provisione Parochiali an vitiet concursus, & qui affirmativam indistincte tenuerint.
- 50 Edictorum omisso regulariter provisionem beneficii non vitiat, nisi tantum ubi Conc. Provinciale id statuit.
- 51 Convincuntur DD. contrariam opinionem tenentes, scilicet Zerola & Cechus, ubi verus sensus declarationi Congregat. per eos citate restituitur.
Concursus est precise faciendus in provisione Parochialis, ergo edictum est necessarium: non est legitimum argumentum, ibid.
- 52 Edictum in provisione beneficii juris patronatus indistincte an sit necessarium?

- 53 Edictum ad Parochialem proponendum est cum termino decem dierum, nec ultra alios decem dies prorogari potest.
- 54 Circa provisionem beneficii curati qua forma sit prescripta a Concilio Compostellano refertur.
- 55 Terminus edictorum an curat, ex quo tam in valvis Ecclesie Cathedralis, quam Ecclesie beneficii fuere apposita, ut aut sit attendenda ultimis effigies.
- 56 Edictorum prorogatio fieri non potest absque causa.
- 57 Edicto apposito cum majori termino viginti dierum provisio an vitietur in totum, an solum edictum respectu excessus dumtaxat.
- 58 Oppositores post viginti dies, & intra terminum recessum & prorogatum per Episcopum, nec sunt legitimi oppositores, nec ad concursum sunt admittendi.
- 59 Edictum apposito cum minori termino decem dierum vitiat provisionem.
- 60 Terminus a lege inductus non debet a iudice abbreviari.
- 61 Iudex non debet arbitrari in his, qua sunt a iure determinata.
- 62 Terminum nimis brevem ne ad plurimorum notitiam veniat edictum procurans petens collationem, institutionem facit irritam.
- 63 Forma iuris non satisfacit ex nimia festinatione, imò illi detrahatur.
- 64 Concursus, & examen ante lapsum terminum edictorum est nullum.
Concil. Trid. sess. de reform. c. 18. in illis verbis (transacto constituto tempore, &c.) exponitur, ibid.
- 65 Concursus factus intra terminum edictorum an sustineatur, si alius oppositor non compareat.
- 66 Examen Parochialis vacantis non debet fieri, nisi cum tribus saltem examinatoribus.
- 67 Examinatores ad minus sex singulis annis eligendi sunt ab Episcopo in Synodo ex quibus tres quolibet ad singulas vacationes potest eligere.
- 68 Synodus formalis quomodo, & ad quid sit.
- 69 Examinatores minus sex deputatis in Synodo deputatio non erit legitima, sed contra formam Concilii, & concursus per eosdem defectus erit irritus.
- 70 Examinatores sex deputatis in Synodo, si aliqui intra annum vel mortui, vel absentes sint, tota facultas spectat ad superstitēs, etiam si unus tantum sit una cum Episcopo, aut Vicario.
- 71 Examinatores omnibus intra annum mortuis vel sentibus, Episcopus usque ad numerum subrogabit alios ex antiquis Synodalibus.
- 72 Examinatores antiqui si non sint, Episcopus alios suppleat, approbatos tamen a Capitulo.
- 73 Examinatores etiam antiqui si nulli supersint, alios novos non minus sex deputet cum approbatione Capituli.
- 74 Forma quando non potest servari precise, sufficit actum facere eo modo quo potest, & per aequipollens.
- 75 Forma a nova constitutione inducta, & illa de facto non potest observari, puta quia deficit persona, aut qualitas requisita, sufficit actum fieri eo modo, quo prius geri poterat.
- 76 Examinatores non possunt deputari incerti, puta Prioralis monasterii Magistralis aut Doctoralis &c. ita ut futuri comprehendantur.
- 77 Concursus per examen in provisione Parochialis requiritur pro forma, ita ut eius omisso illam vitiet, ac nullam reddat.
- 78 Oppositori quantumcumque docto etiam notorie non potest conferri beneficium Parochiale absque concursu, quem ipse subire tenetur.
- 79 Examinatores debent pro forma renuntiare Episcopo, quotquot idonei reperiri fuerint, & an debet hac renuntiatio fieri secreto aut palam.
- 80 Concursus etiam requiritur pro forma in Parochialis juris patronatus Ecclesiastici.
Salgado de Protect. Reg.

- 81 Forma Concilii est ut patronus Ecclesiasticus unum presentet ex approbatis ab examinadoribus peracto concursu.
- 82 Patronus Ecclesiasticus si presentaverit ante examen per concursum, eius presentationis virtute non erit facienda institutio.
Nisi iterum demum expresse vel tacite presentand sit post examen, & approbationem inter ceteros, ibid.
- 83 Institutio seu collatio quando facienda est ex certo genere personarum, vel ex personis certi generis, quibus aliqua qualitas requiritur (prout in exemplis ibi appostis) aliis facta, irrita est, & nulla ipso iure.
- 84 Qualitatum oppositio in provisione beneficii est forma, & earum omisso vitiat.
- 85 Collatio seu presentatio quando fit facienda certe persona, seu certo generi personarum, dicitur necessaria.
- 86 Forma noviter inducta a Trid. precise & specificè est servanda.
- 87 Qualitas adjecta verbo, vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, vel participii.
- 88 Verba preteriti temporis precise requirunt confirmationem & perfectionem actus.
- 89 Qualitas que a principio requiritur tempore provisionis beneficii, non sufficit, si postea sequatur.
- 90 Instrumentum productum ante litem constitutionem, non probat; nisi postea tempore probatorio fiat eius nova reproductio.
- 91 Appellatio a Procuratore interposita tempore, quo carebat mandato, non sustinetur, etiam postea habens sufficiens, si de novo non appellet intra terminum.
- 92 Nec talis appellatio causam artemata, quia qualitas qua requiritur tempore actus, non sufficit, si post actum sequatur.
- 93 Patronus Ecclesiasticus non solum potest noviter presentare expresse, sed etiam tacite aliquo actu gerendo in favorem illius, quem presentaverat ante concursum.
- 94 Resignatio facta sine consensu patroni est nulla, & si ex hac causa patronus presentet aliquem, non tenet, quia non abdicatur jus a resignante, at si lite pendente resignans moriatur, & patronus prosequatur litem cum resignatoris, & asserat instituentem iam presentatum, hac litis prosecutio aequipollent nove presentatori. Presentatio tacita inducta ex litis prosecutione excludit devolutionem, ibid.
- 95 Collatio beneficii illiterato facta, licet si nulla, tamen si postea literas addiscat, & conferes sciens non prenituit, intelligitur demum tacite conferre, & prior reviviscit.
- 96 Possessionis beneficii traditio facta ab habente potestatem per necessarium antecedens, inducit tacitam & virrualem collationem.
- 97 Collatio & presentatio beneficii potest fieri non solum expresse, sed etiam tacite.
- 98 & 99 Concursus ad Parochialem juris patronatus Ecclesiastici, sicut & ad alias merè collativas etiam reservatas sue sanctitati, & etiam in mensibus reservatis, debet fieri ab ordinario, & tunc in mensibus reservatis electio est Episcopi, non patroni.
- 99 Parochialis juris patronatus Ecclesiastici vacantis in mensibus reservatis Sedis Ap. concursus fit spreto patrono. Et quomodo sit, fides concursus ad sedem transmittenda, ibidem & latius n. 103.
- 100 Jus patronatus Ecclesiasticum ex quibus acquiratur.
- 101 Beneficia juris patronatus Ecclesiastici sub reservatione comprehenduntur, quia facile huic iuri patronatus prejudicatur.
- 102 Derogatum intelligitur jus patronatus Clericorum ex sola collatione beneficii facta a Papa alio non expresse.
- 103 Ordinarius intra quatuor menses currentes a tempore notitia vacationis tenetur mittere Sedi Apostolice si dem approbationis concursus facti in Parochialibus vacantibus in mensibus Apostolicis, & qua forma, ibidem.